

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2241/2021
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Јавно предузеће „Градско стамбено“ из Београда, против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Душан Вјештица, адвокат из ..., Стамбене зграде у улици ... бр. .. први улаз, чији је пуномоћник Слободан Бујошевић адвокат из ..., Стамбене зграде у улици ... број .. други улаз и Стамбене зграде у улици ... број .. трећи улаз, чији је пуномоћник Слободан Бујошевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, исељења и предаје непокретности, одлучујући о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4043/19 од 22.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4043/19 од 22.10.2020. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4043/19 од 22.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8574/18 од 18.01.2019. године, у ставу првом изреке утврђује се да је вредност предмета спора 3.613.350,00 динара. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништав уговор о раду настојника зграде закључен дана 17.10.1991. године између Кућног савета стамбене зграде у улици ... бр. ..., улаз бр. 2 у Београду, и првотуженог АА као корисника службеног настојничког стана бр. 1. у ... улици бр. ... улаз 2 у Београду. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени АА да се са свим лицима и стварима исели из службеног настојничког стана бр. 1. у улици ... број ... улаз бр. 2 у Београду, и да стан ослобођен од лица и ствари преда тужиоцу на слободно коришћење и располагање, у року од 15 дана. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 164.277,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4043/19 од 22.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених АА, Стамбене зграде

у улици ... број .. први улаз и Стамбене зграде у улици ... број .. трећи улаз и наведена првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужених АА и Стамбене зграде у улици ... број .. први улаз, за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је изјавио тужени АА због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе, одређено не указујући на постојање другачије судске праксе. Заједничку ревизију, такође због погрешне примене материјалног права, изјавили су и остали тужени, позивом на члан 404. ЗПП чију примену су предложили, сматрајући да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса и потреба тумачења права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући испуњеност услова за оцену о дозвољености ревизија у смислу члана 404. ЗПП, Врховни суд је закључио да ревизије тужених нису изузетно дозвољене.

У овој правној ствари правноснажном пресудом је утврђена ништавост уговора закљученог 17.10.1991. године између Кућног савета стамбене зграде и првотуженог АА и одлучено о обавези туженог да се исели и стан преда тужиоцу, као активно легитимисаном да то захтева. Закључак о основаности тужбеног захтева, са полазиштем на оцени о ништавости уговора од 17.10.1991.године, којим је уговорено да АА обавља настојничке послове у згради без икакве накнаде, а да користи стан број 1 на другом улазу, који је имао функцију службеног - домарског стана, којим се није могло располагати таквим правним послом, предузетим од стране Кућног савета стамбене зграде, као и о овлашћењу тужиоца да захтева иселење и предају поседа, засновани су на чињеничним и правним разлозима датим од стране нижестепених судова, које је непотребно понављати.

Имајући у виду статус стана као настојничког и стање уписа права на њему, разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизијама, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани. У ревизијама се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизије нису дозвољене ни као редовне.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.11.2011. године. Утврђена вредност предмета спора износи 3.613.350,00 динара, што одговара динарској противвредности 35.317 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору чија вредност не прелази цензус прописан одредбом члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд оценио да су ревизије тужених недозвољене.

У складу са изнетим, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић